

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. mája 2017 v Bratislave v trestnej veci proti **obvinenému R. S . a spol.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. i iné, o sťažnosti prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 21. apríla 2017, sp. zn. 4Tp 2/2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Obvinení R. S., Z. N., K. K., F. Z., J. B., P. V., A. M., JUDr. B. D. a J. C. sú v predmetnej trestnej veci trestne stíhaní, pretože sú dôvodne podozriví zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v uznesení vyšetrovateľa Policajného zboru z 1. augusta 2016, ČVS: PPZ-275/NKA-PZ-BA-2016 o vznesení obvinenia.

Obvinený R. S. je spolu s ďalšími siedmymi obvinenými trestne stíhaný pre dva skutky trestného činu vraždy podľa § 219 ods.1, ods. 2 písm. i/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné na tom skutkovom základe ako je to uvedené pod bodmi a 1/ a 2/ uznesení vyšetrovateľa PZ z 18. mája 2016 a 1. augusta 2016 pod ČVS: PPZ-292/NKA-PZ-BA-2016.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením zo dňa 21. apríla 2017, sp. zn. 4Tp 2/2017 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. nevyhovel návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 12. apríla 2017, sp. zn. VII/1 Gv 74/16/1000-451, ktorý predložil sudcovi pre prípravné konanie so žiadosťou obvineného o prepustenie z väzby, ktorej prokurátor nevyhovel a obvineného R. S. prepustil z väzby na slobodu.

Ihneď po vyhlásení tohto rozhodnutia proti nemu podal sťažnosť prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry.

V odôvodnení sťažnosti prokurátor uviedol, že sa nestotožňuje s dôvodmi sudcu pre prípravné konanie, uvedenými v odôvodnení napadnutého uznesenia. Poukázal na výpoveď svedkyne E. V., ktorú považuje za pravdivú a vyjadril názor, že považuje za nelogické, aby svedkyňa vypovedala ohľadom kolúzneho konania obvineného R. S. vedome nepravdivo za situácie, keď jeho dieťa chodí do rovnakej triedy s dieťaťom uvedenej svedkyne, pričom navštevovali aj rovnaké záujmové krúžky.

Prokurátor ďalej namietal úvahy o účelovosti konania orgánov činných v trestnom konaní ako nenáležité. Požiadavku na pribratie znalca z odboru písomznanectva považuje za neodôvodnenú, keďže svedkyňa V. nikdy netvrdila, že inkriminovaný list bol napísaný R. S. alebo jeho družkou P. B.. Keďže zločinecká skupina „je podozrivá zo spáchania 40 vrážd a súčasný počet obvinených neodráža reálnu činnosť všetkých osôb, ktoré sa na uvedenej trestnej činnosti podieľali, preto prostredníctvom S. a V. mohol byť list Z. N. zaslaný a napísaný ktoroukoľvek z osôb, ktoré doteraz neboli obvinené, avšak v ich prvoradom záujme je, aby doteraz obvinené osoby nevypovedali aj vo vzťahu k ďalšej doteraz neobjasnenej trestnej činnosti“. Podpornú výpoveď družky obvineného považuje prokurátor

za pochopiteľnú, avšak u svedkyne E. V. chýba motív k nepravdivej výpovedi proti obvinenému „najmä s poukazom na nadštandardné priateľské vzťahy ich detí“.

Prokurátor špeciálnej prokuratúry preto navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie, následne aby žiadosti obvineného R. S. o prepustenie z väzby nevyhovel a naďalej ho ponechal vo väzbe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti prokurátora podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sudca pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu dôvodnosť ďalšieho trvania väzby u obvineného R. S. podľa § 71 ods. 3 písm. b/ Tr. por. nebola doposiaľ jednoznačne potvrdená, ale naopak existujú o nej pochybnosti.

Z obsahu trestného spisu na jednej strane vyplýva, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú dôvodnému podozreniu, že skutky, pre ktoré je trestné stíhanie proti obvinenému R. S. vedené boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov, pričom existuje dôvodné podozrenie, že skutky spáchali aj vyššie menovaní obvinení. Pokiaľ sa však týka ďalšieho ponechania obvineného vo výkone kolúznej väzby, najvyšší súd si osvojil závery i právnu argumentáciu sudcu pre prípravné konanie súdu prvého stupňa o ďalšej neudržateľnosti väzobného stíhania obvineného podľa § 71 ods. 3 písm. b/ Tr. por. a v tomto smere v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

Nad rámec argumentácie uvedenej v odôvodnení tohto rozhodnutia najvyšší súd poznamenáva, že pre naplnenie dôvodov väzby podľa § 71 ods. 3 písm. b/ Tr. por. musia existovať jednak konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu z kolúzneho správania sa obvineného a jednak predmet (vec, listina, osoba) ohrozený kolúznym správaním sa obvineného. Konkrétne skutočnosti musia byť spojené s predpokladanou aktívnou činnosťou obvineného smerujúcou k mareniu skutočností závažných pre trestné stíhanie, pričom také konkrétne skutočnosti svedčiace o kolúznom zámere obvineného R. S. v priebehu aktuálneho konania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané neboli. I keď v čase rozhodovania o vzatí obvineného do kolúznej väzby (uznesením sudcu pre prípravné konanie

zo 16. januára 2017, sp. zn. 4Tp/2/2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2017, sp. zn. 3Tost/2/2017) boli konštatované konkrétne okolnosti, ktoré naznačovali možné kolúzne konanie obvineného, a to najmä s poukazom na výpoveď svedkyne E. V., tieto skutočnosti neboli doposiaľ objektívnym spôsobom preverené. V danej súvislosti treba zdôrazniť, že obvinený bol do väzby vzatý dňom 12. januára 2017, pričom okrem výsluchu svedkyne P. B., neboli vykonané žiadne ďalšie úkony potrebné k verifikácii tvrdení svedkyne E. V., týkajúcich sa údajného odovzdania listu prostredníctvom jeho družky pre spoluobvineného Z. N.. Na vykonanie úkonov smerujúcich k prevereniu výpovede obvineného v tomto smere bol dostatok času, tieto mali byť vykonané urýchlene a prednostne. Svedkyňa P. B. bola vypočutá až 6. apríla 2017, pričom táto potvrdila tvrdenia obvineného, že žiaden list pre spoluobvineného nenapísal a prostredníctvom nej, ako družky obvineného E. V. ani neodovzdal. Písmoznalecké skúmanie inkriminovaného listu do dnešného dňa vykonané nebolo a za týmto účelom ani len nebol zabezpečený porovnávací materiál.

Nie je možné súhlasiť so sťažnostnými námietkami prokurátora, založenými v podstate na tvrdení, že zločinecká skupina je podozrivá z omnoho väčšieho rozsahu trestnej činnosti, pričom list pre spoluobvineného Z. N. mohol byť zaslaný a napísaný ktoroukoľvek inou osobou. Takáto úvaha prokurátora je len hypotetická a ako taká skôr umocňujúca pochybnosti o kolúznom správaní obvineného. Dôveryhodnosť svedkyne V., resp. absenciu motívu vypovedať v neprospech obvineného nie je možné spoľahlivo odvodzovať ani od údajne „nadštandardného“ priateľského vzťahu jej dieťaťa k dieťaťu obvineného, pretože navštevujú rovnakú školu, triedu a záujmové krúžky. Odhliadnuc od skutočnosti, že vzťahy ich detí neboli objektivizované a sú odvodzované od skutočnosti, že sú spolužiaci, vo všeobecnosti nie je možné automaticky odvodzovať od nich aj kvalitu vzťahu medzi R. S. a E. V., poprípade medzi jeho družkou a svedkyňou. Inak povedané, dobrý vzťah ich detí ešte nevyklučuje negatívny vzťah obvineného a svedkyne a naopak.

Preto správne a v súlade so zákonom bolo rozhodnutie sudcu špecializovaného trestného súdu, keď tento konštatoval nedôvodnosť ďalšieho trvania väzby u obvineného R. S., tak ako to uviedol v napadnutom uznesení.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť prokurátora nepovažoval za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 2. mája 2017

JUDr. Pavol F a r k a š , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová